

(1180) “अण शब्दार्थः” (I-भ्वादिः-452. अक. सेट्. पर.)

आणकः-णिका, आणकः-णिका, विअणिषकः-षिका, बम्भणकः-वम्भणकः-णिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककृणतित्वत् (293) ज्ञेयानि । ^Aअणितम् ।

(1181) “अन्शु अवसंसने” (I-भ्वादिः-756. अक. सेट्. आत्म.)

अंशकः-शिका, अंशकः-शिका, विअंशिषकः-षिका, ¹बनीअंशकः-बाअंशकः-शिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकध्वंसतित्वत् (942) ज्ञेयानि । निष्ठायाम् ²अष्टम्-अष्टः-अष्टवान्, क्तिनि-अष्टिः, क्त्वायाम्-अंशित्वा-अष्टा, किपि-³वाहाअट्-वाहअट्-वाहअट्-अशौ-अशः, इति च रूपाणीति विशेषः ।

(1182) “अन्शु अधःपतने” (IV-दिवादिः-1225. अक. सेट्. पर.)

अंशकः-शिका, अंशकः-शिका, विअंशिषकः-षिका, बाअंशकः-शिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि प्रातिस्विकरूपाणि विना भौवादिकध्वंसतित्वत् (942) ज्ञेयानि । ⁴अश्यन्-न्ती, वाहअट्-वाहाअट्, ⁵अष्टम्-अष्टः-अष्टवान्,

1. भ्वादिषु ‘सन्सु ध्वन्सु अन्सु अवसंसने’ इति पठ्यते । अत्र ‘अन्सु’ इत्यस्य स्थाने मैत्रेय-क्षीरस्वामि-बोधिण्यास-सम्मताकार-कविकल्पद्रुमकार-प्रभृतिभिः ‘अन्शु’ इति पाठोऽङ्गीकृतः । सिद्धान्तकौमुद्यादिषु पक्षमेदेन पाठोऽयमुररीकृतश्च । एवमेव, ‘नीग् वञ्चुसंसुध्वंसुअंशु—’ (7-4-84) इत्यत्रापि एतैस्सर्वैरपि अन्शु इत्येव पाठोऽङ्गीकृतः । एवञ्चात्र यङन्ते, एतेषां मते नीगागमे, यङ्निमित्तक उपधानकारलोपे च रूपमेवम् । अन्येषां मते तु ‘दीर्घोऽङ्गितः’ (7-4-83) इत्यभ्यासस्य दीर्घे बाआशकः इत्यादीनि रूपाणि यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयानि ।
2. उदित्वेन क्त्वायामिड्डिकल्पनाजिष्ठायामिण्निषेधः । उपधानकारलोपः, शकारस्य षत्वम्, निष्ठातकारस्य घृत्वेन टकार इति चात्र प्रक्रिया ज्ञेया । एवमेव क्तिनादिष्वपि प्रक्रियोह्या ।
3. वाहोऽधः । तस्माद् अंशते इत्यर्थे ‘क्विप् च’ (3-2-76) इति किपि शकारस्य ‘वश्च—’ (8-2-36) इत्यादिना षकारे, तस्य जङ्त्वेन ङकारे चत्त्वविकल्पे, ‘अन्येषामपि दृश्यते’ (6-3-137) इति पूर्वपदस्य दीर्घे च वाहाअट् इति रूपम् । क्वचिद् वाहअट् इति पाठो दृष्टः, तदानीं दीर्घः पूर्वपदस्य नेति ज्ञेयम् ।
4. ‘दिवादिभ्यः श्यन्’ (3-1-69) इति श्यन् विकरणप्रत्ययः ।
5. क्त्वायामिड्डिकल्पनाजिष्ठायामिण्निषेधे, षत्वे घृत्वे च रूपमेवम् ।
- A. ‘वनात् कुमारः कण्ठिताग्र्यवेणवो व्रणद्विषाणअणिताम्ब्रमाययुः ॥’ धा.का. 1.58.